

2/III 43r.

Kwaszjouajur.

5289

5289

Sierz. Pienuerici Antoni wrodz. w ⁵²⁸⁹ Mstak.
 Swir, pow. Swiszianny wojew. Wileński.
 Lat 50 ostatni zawod w Polsce jako
 kierowca żonaty, dwóch synów w
 wojsku / lotnictwo i spadochroniarz /
 Wymierzono muie jak i innych osad-
 ników wojskowych dnia 10 lutego 1940
 na Kazachstanie Siemipatatiński j. ob.
 Kaszi, k. rudnik AKZAT st. Zangir-Po-
 bie / Kopalnie żłota / Zabrano z osza-
 dy Nadbrze, k. ze gminy, pow. i Wo-
 jewództwa. Praca w kopalniach nad-
 miar ciężka: w skalistych podzie-
 miach przecieranie kamieni, ładowa-
 nie katorowych na wagonetki w po-
 toroniu skulonym, na kolanach lub
 waleroco musieto się wykonywać
 te nadmierne normy, odrywia-
 nie się w pieroszym roku, t. j.
 od marca 1940 r. Stosunkowo by-
 to możliwe, bo kwas i strach i
 to ci mieli tego rodzaju odrywia-

nie, którzy mieli coś do sprzedania, a mianowicie coś z odzieży, te rzeczy miały w Rosji ogromne zapotrzebowanie i popyt, odwrotnie, kto już pozbył się podobnych przedmiotów czekał go śmierć głodowa, od wyczerpania i nadmiernej pracy. Warunki pracy w podziemiach wprost potworne jeżeli ze względu na to, że z podziemi przechodził prąd powietrza i od poku i wycofał się od wody, która zaciękała w tych-że szatach, zaś powyjszciu na powierzchnię, całe ubranie zamawrało i tak w kupa-ny / szalone wiatry / powracało się do domu, do baraku w których też śnieg przez szczeliny odkrywał się cych kwarze. Tak to prosto teraz pisze się, ale przeżywanie tego było kompletnie nadludzkie. Wpominając o tej nadchoźni zampoczenie. Zestawicami byliśmy my polacy osadnicy i wojanie z pod-

Morskoy, rodziny starszego wieku. Stosunek z nimi był jak z braćmi bo my i oni żyliśmy normalnie, widridisny, natomiast nasze współbracia, a nawet niektórzy z osadników okarali się tacy przed którymi już trzeba było się powstrzymać z rozmowy o cześci myślisz. To było najcięższe co przy-ślumiało cały umysł... Co do stosunków z S.S.S.R. trudno na to reagować. Narzywać ich niewiadomo jak, bo w wypadku narzwaną komendanta naszego N.K.W.D. Iwanowa. Towariszczu, takowy to najwiskrej szalonej wściekłości, powie- da: / Towariszcz waś, wotk w lesii / Zadnego normalnego stosunku z N.K.W.D. być nie mogło, bo stosunek ich do nas okrestić i wyjsnić nie było w stanie.

W tych potwornych warunkach życiowych, my część osadników i ogólnie zestawiców, bardzo wiele

zawdzięczamy lekarzom i siostrzej-
szego szpitala Guskimowi, który
nad podziw w Sowieciech wyciągnął
nas z tych pokręconych Niemcy-
szpitali jako taki, absolutnie nie
był wiele pomocny.

Przed rozpoczęciem wojny Ro-
syjsko-Sowieckiej, miało się o
tych siłach, dowiedziatua się od
porządku domu rodnictwa i
nie moje budynki z drzewa, do-
staly premiezione, do miasteczka
Swir i porządku zrujnowano
resztę zagospodarowania dozna-
nie.

Do wojska Polskiego trafiłem
zawdzięczając swemu synowi, któ-
ry wstąpił t.j. wielony zastat
w Kaucie, Trunzińskiej Olski do Lu-
gowej. 20 dywizji 27 pułku 4 Komp.
Ja osobiscie Kaut porządkowałem i
marca 42 roku, a 30 kwietnia w Pe-
beranie zastatem wielony do re-
gionu W.F. wyrwając sobie lat.

Sierż. - A. Biernacki